

- 6) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 7) Допуска ли принципът на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и членове 20 и 21 от Директива 2002/22/ЕО и членове 3 и 4 от Директива 2002/21/ЕО тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, съгласно което всеки път, когато в регулиран сектор, съдържащ „потребителска“ секторна разпоредба с предоставяне на секторния орган на правомощия — регулаторни и за налагане на санкции, е налице поведение, което може да се сведе до понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО, или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на потребителите и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира цялостно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“.

⁽¹⁾ N.V. Възприета е поредна номерация на въпросите, различна от номерацията в акта за преюдициално запитване, в който се съдържат две групи въпроси с непоследователна номерация.

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 30 март 2017 г. от Република Полша срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 19 януари 2017 г. по дело T-701/15 — Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Дело C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: Bogusław Majczyna)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

- изцяло да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (девети състав) от 19 януари 2017 г., Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15,
- делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане,
- да се постанови всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Република Полша иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз (девети състав) от 19 януари 2017 г., Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15 (EU:T:2017:16), както и връщане на делото на Общия съд за ново разглеждане.

С обжалваното решение Общият съд отхвърля жалбата на дружеството Stock Polska sp. z o.o. със седалище Люблин против решението на апелативния състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП, понастоящем Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост — EUIPO) от 24 септември 2015 г. по преписка R 1788/2014-5, с което се потвърждава решението на EUIPO от 14 май 2014 г. да не регистрира марката на Европейския съюз, заявена от Stock Polska sp. z o.o.

В решението на Общия съд и предхождащите го решения на EUIPO се приема, че на основание член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността трябва да се откаже регистрацията на марката „Lubelska“ поради сходството ѝ с марката „Lubeca“, сходство, което създава вероятност от объркване на потребителите в Германия, където е защитена по-ранната марка „Lubeca“, относно произхода на обозначените с марката стоки.

Република Полша обжалва посоченото съдебно решение на следните основания:

1. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността ⁽¹⁾, доколкото не е направена обща преценка на вероятността от объркване въз основа на цялостното впечатление при отчитане на отличителните и доминиращи елементи, и най-вече доколкото преценката дали знакът е сходен с по-ранната марка неоснователно е ограничена така, че да се вземе предвид само един от елементите на знака (словният елемент).

Общият съд неправилно приема, че преценката на сходството между две марки може да се ограничава така, че да се анализира само един от съставните елементи на заявения знак (словният елемент) и той да се приеме за сходен с друга марка, без да се вземе предвид фигуративният елемент, при положение че преди това не е установено словният елемент да е доминиращ, а фигуративният да е без значение. Общият съд само установява, че фигуративният елемент има по-слаб отличителен характер, но не взема предвид обстоятелството, че слабата отличителност на този елемент на знака не може да е еквивалентна на недоминиращ характер на въпросния елемент.

2. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, както и на принципите на равно третиране, добра администрация и правна сигурност, доколкото не е взет предвид фактът, че EUIPO се произнася в отклонение от предходната си практика при вземането на решения, описана в насоките на EUIPO, и съответно доколкото възприетият подход е в противоречие с тази практика.

Общият съд не взема предвид факта, че EUIPO се отклонява от описаната в Насоките предходна своя практика по прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, а не са налице особени обстоятелства, даващи основание за отклонение от тази практика.

3. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото преценката за наличието на вероятност от объркване е направена, като са приети за установени обстоятелства, които, както е общоизвестно, не са налице, а същевременно не са взети предвид общоизвестни, съществени обстоятелства, в резултат от което са изопачени фактите и доказателствата, а именно:
  - а) като общоизвестен факт е прието обстоятелството, че средният германски потребител не знае какво значи името „Lubeca“, а не е взето предвид обстоятелството, че степента на познаване на латинските имена на градовете (като Lubeca) няма връзка със степента на владеење на самия латински език, нито обстоятелството, че потребителите на алкохолни напитки придават голямо значение на географския произход на тези напитки;
  - б) като общоизвестен факт е прието обстоятелството, че фигуративният елемент във формата на корона често се среща при марките за алкохолни напитки.
4. Нарушение на задължението за мотивиране при прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото:
  - а) не е посочено кой от елементите на знака е доминиращ според Общия съд;
  - б) не е посочено какви обстоятелства обосновават тезата, че значението на думата „Lubeca“ не е известно на средния германски потребител.

⁽¹⁾ ОВ L 78, 2009 г., стр. 1.